

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET HAVONKÉNT MEGJELENŐ HIVATALOS LAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOLOZSVÁR,
Majális-uca 22.
Telefon 21-58 sz.

Felelős szerkesztő és kiadó:

TÖRÖK BALINT
az EME lb. alelnök-főtájkára.

A M. K-t az E. M. E. taglál
4 Pengő évi tagdíj ellenében
tagsági illetmény fejében
kapják.

Kedves Méhésztársaim!

Elmúlt az első esztendő, amelyet ismét véreinkkel együtt az őshaza határain belül tölthettünk el.

Mi, akik a rabság keserveit szenvedtük, örömmel és megnyugvással hasonlítjuk össze a multat a jelennel. Mindenütt lázas munka folyik, az elhanyagolt utak a lehetőség szerint kijavítva, a Székelyföldre vezető vasút építése programm szerint halad befejezése felé. Megszűnt a munkanélküliség, sőt ezren és ezren dolgoznak és mind nagyobb és nagyobb munkástömegek nyernek még mindig elhelyeződést.

Az ország kormánya, hatóságaink, közigazgatásunk, szociális és népjóléti intézményeink, mindenütt fáradságot nem ismerő buzgalommal sietnek segítségünkre, hogy a megszállás következtében keletkezett romokat mielőbb eltakarítsák, az elesetteket lábra állítsák, a sebeket begyógyítsák.

Egyesületünkben is felbecsülhetetlen új erők állottak munkába.

Ennek következtében Közlönyünk elérte azt a színvonalat, hogy minden méhész megtalálhatja benne azt, amit a korszerű méhészet megkíván.

Tanfolyamaink és ismertető előadásaink hivatva vannak arra, hogy a gyakorlati tudást a legszelebb körben terjesszék.

Kiadványaink terjesztik a tudást, fegyvert adnak kezünkbe,

hogy legnagyobb ellenségünk, a költésrothadás ellen megküzdhessünk.

Kaptárkészítő gépeink visszaszerzését is remélhetjük. Nemsokára valószínűleg e téren is megindul az áldásthozó munka, hogy tagjainkat olcsó és korszerű nagykeretes kaptárakkal elláthassuk.

Az inséges esztendő következtében megfogyott méheink biztosítására az őszi és tavaszi etetéshez szükséges cukor a kívánt mértékben tagjaink rendelkezésére áll.

Mindenütt haladunk, hogy rohamléptekben pótoljuk a 22 évi visszaesést.

Ne felejtjük el azonban, hogy még mindig háborúban vagyunk. Magunkat kell ellátnunk mindenel. Minden megmentett méhes család, minden kiló méz, amivel többet termelünk, az ország közellátását segíti elő.

Kövessük vezetőink tanácsait, tanuljunk, dolgozzunk, a szerzett ismereteket adjuk tovább, hogy a köz érdekében reánk rótt kötelezettségeinknek minél jobban megfelelhessünk.

Boldog ünnepeket, egy még boldogabb új esztendőt kívánunk azal, hogy annak során megérheszünk a győzedelmes békét és a jobb és szebb jövőt.

Pohl Béla,

az Erdélyrészi Méhész Egyesület
elnöke.

Tervszerű takarmányozás.

Mit itt a méhészet eldorádójában is már belefáradtunk a méhészetbe s csakis megértő gazdasági kormányzat adhatná vissza kedvünket. Magam is a felszámolás határán vagyok, már el is adtam, csak egy autóterhet, 60 családot hagytam meg. Ezek tisztességtől be vannak televe, de — néptelenek.

Az időjárás szeszélyétől függetleníteni kell a méhészkedést. A kell térnünk a rendszeres és bő takarmányozásra és olyan méhtápra, hogy az év bármely szakában is veszély nélkül etethessünk és nagy népességet tarthassunk állandóan.

I. Ilyen a cukorlepény.

A cukrot adó cukorrépa egy kat. holdon 8 millió cukor- és 8 millió melléktermény kalóriát, vagyis 20 mmáza kristálycukrot ad. Ez a méhek által invertálva 16 mmáza méhtápot jelent (20% veszteség van). Tudnunk kell azt is, hogy talajunkból ennyi értéket más növényel nem lehet kicsikarni. Egy hold cukorrépa tehát 100 családos méhest lát el tartalék méhtáppal és ha sikerülne gyárilag invertálni, lepénnyé formálni, esetleg fehérjét (szójaliszt, stb.) is hozzáadva, a pénzügy kedvéért (paprikával, stb.) denaturálni, eszményi méhtápot kapnánk. Vétkezünk a saját, a köz és a nemzet érdekei ellen, ha nem termelünk a méhészet részére méhtápnak annyi cukorrépát, amennyit önköltségi áron (adó- és nyereségmentesen) fel tud venni.

A méhész-cukorrépa feldolgozása elsősorban a cukorgyárak feladata, de ismerünk egy méhészt, aki házieszközökkel vesz ki a répából télen-nyáron való etetésre kiválóan bevált méhtakarmányt. Ezt a „kisüstös“ gyártást is nyélbe lehetne ütni. Bővebbet olvasha-

tunk Szemző Béla cukorrépával foglalkozó, most megjelent füzetében.

Tudtommal a pénzügyminiszter azért nem enged korlátlan cukrot, mert a méhészek visszaélnének, cukor-mézet termelnének és hoznának forgalomba. Ezt drákói szigorral kell és lehet megszüntetni. Élelmiszer hamisításnak kell minősíteni, súlyos kényszermunkával büntetni a tettest, követ töretni vele, rádióon kipellengérezni, de semmiesetre sem szabad emiatt méhészetünk ujjaéledését megakasztani. Hogy tette súlyosságára figyelmeztessük, a cukrot igénybe vevő méhész kötelezve legyen arra, hogy csak szavatossági céduállal adjon el mézet. Például: „Szavatolom, hogy ez akác (hárs, vegyes) virágokból gyűjtött méz. A büntető következményeket ismerem. Kelt, Baja, 1941. dec. 15. N. N. méhész.“ A kereskedő pedig a termelő szavatosságára támaszkodva vállalná a szavatosságot.

II. Hogy a méhészet létalap lehessen, azt mondtam, függetleníteni kell az időjárástól. Ilyen tekintetben másodsorban az eper jöhet tekintetbe. Ez majdnem az egyedüli cukrot termelő olyan növény, amely emberi gondozás és időjárástól függetlenül, évről-évre tömegtermést ad. Nevezük cukor-epernek, a ceglédi Ungváriéktól „Eldorádó“ címen beszerezhető.

Egy holdon 120 fa fér el, 8 éves koruktól 120—360 mázsa epret termelhetünk s hogy ez mit jelent a méhészetben, elmondja a Magyar Méh 1913. évi 61., 86., 159. és 188. lapja. A fák között ki lehet használni s még néhány malackának is bő tápot nyújt az eperfelesleg.

III. Harmadik helyre hagytam a méhlegelő kérdését azért, mert nem ismerünk olyan mézelő nő-

vényt, vagy kombinációt, mely 1 kat. holdon megközelítené — csengő pengőkben — a répa és eper hozadékát.

Kötelességünk talajunkat a legtöbbet adó terménnyel az emberiség boldogulásának szolgálatába állítanunk. Célunk tehát az, hogy a családokat mesterséges takarmányozással megnépesítsük s így a legelőt kihasználhassuk. A répát már tavaszra beállíthatjuk, a többihez idő kell.

Szép feladat lenne megállapítani, hogy a facélia, gyöngyajak, borágó, Nepeta massini, stb. kombináltan vetve, egész évben virágozva, meghozná-e a terület gabonaértékű hozadékát. Kolozsvár szerencsése, hogy a kérdés egy fanatikus munkásának adott menhelyet. A most szépen haladó Erdélyt felvirágoztató mozgalomban ezt is munkába kellene venni. Ez a feladat nehéz, nem is magán, hanem állami kísérleti ügy. A baj csak az, hogy ritkán akad olyan fanatikus a hivatottak és illeltek között, aki éjjelt nappallá téve meg is oldja a kérdést.

Ha ezek a kísérletek (l. a „Méhészeti Közlöny“ 1940. 128., 1941. 118., 135. oldalait) kedvezők lesznek, meg fog indulni a rendszeresen vetett legelők létesítése.

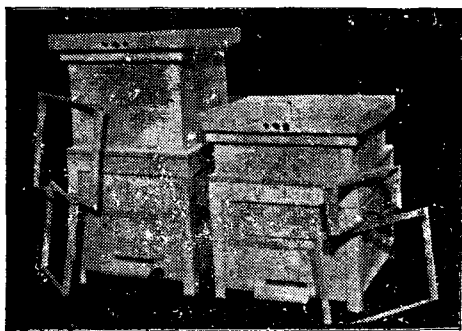
Bízunk az erdélyiekben, kik előtt nincs lehetetlen és így az elmondott kívánalmakat is valósággá változtatják.

Miskolczy Ferenc,
alföldi méhész.

A fenti terv legtöbb erdélyi méhésznünknek szokatlan. Nálunk a cukorral való etetés még nem olyan általános, amilyen az Alföldön. Főhordásunk nem nyílik olyan korán, a családok megnépesítésére több idő marad. Legelőnk az alfölditől különbözik. Erdekölődve várjuk olvasóink hozzászólását. A cukorlepény készítése lassú, hosszadalmas. Házilag megbirkózik vele a méhész. Úgy tudjuk azonban, hogy gyártása a munka-idő miatt túlságosan drága. Angliában készen árulják a cukorlepényt és a méhészek ugyancsak panaszkodnak borsos ára miatt, minden szakkönyv azt ajánlja, hogy a méhész maga készítse. Nem bízunk tehát abban, hogy a cukorlepényt Magyarországon olcsón lehetne gyártani. Miskolczy Ferenc jeles bajai méhésztársunk érdekes sorai bizonyára egész sereg hozzászólást indítanak meg lapunkban.

A szerkesztőség.

Raktáron tartom az **erdélyi nagy és erdélyi kis kaptárokat.**

erdélyi kis

erdélyi nagy

(5)

Megrendelésre vasúton is szállítom. Készíték rendelés után bármilyen más kaptárokat is. — Úgy a kis erdélyi, mint a nagy ára **29** Pengő teljesen felszerelve. — Gépen csapozott vályus keret drb nagyság szerint 20—26 fillér.

Keretléc 100 folyó m :

10 mm. vastag 790 P.

8 mm. vastag 750 P.

6 mm. vastag 660 P.

Kérésre válaszbélyeg ellenében felelek. Nagyobb megrendelések esetén külön árajánlattal szolgálok.

Rendeléskor 50% előleget kérek.

VÁRADI BÉLA kaptárkészítő üzeme Kolozsvár, Székely hadosztály-u. 4.

Mennyiség vagy minőség?

Évtizedes tapasztalatom, hogy a méhészetben a túlfokozott többtermelés csaknem mindig a minőséget csökkenti, sokszor pedig olyan mellékvágyányokra is áttölthetők, hogy a büntetőtörvények is beavatkozhatnának. Mintaszerűen kezelt korszerű méhészetben a többtermelésnek másodrangú követelménnyé kell összezsugorodnia a minőség mögött. A közönség igénye fokozódott. A keretes kaptár elterjedésével, a pörgető és műlépsajtó föltalálásával, a hizlalt lépek használatával jobb mézet termelhetünk, a vásárló közönség tehát nem fogadhatja el egyik-másik méhész viaszmorzsával és más gyanús szeméttel felített kotyvalékát. Ha pedig az ilyen méz mégis forgalomba kerül, apasztja a mézfogyasztók amúgyis kicsiny táborát.

Érdekes, hogy az igények fokozódásával lépést tart a gyári cukor fogyasztásának emelkedése. Főképpen a csinosan kiállított, ízletesen csomagolt finomabb cukorka nyalánkságok és cukrászretek forgalma emelkedett. A vevő szívesebben folyamodik ahhoz, mint az ízléstelenül eléje rakott mézhez. A hiba oka nem csupán a hírverés hiányában van, hanem főképpen abban, hogy a méhész-tábor egyetlen lépést sem tesz az ízlésesebb kiállítás, a méz tetszősebb fölszolgálása érdekében. Még az ú. n. „szervezett“ méhészek nagyobb százaléka is mit csinál? Eladja talán idő előtt méztermését a kereskedőnek, ki a kiszolgálásra kevésbé alkalmas személyzetét, leggyakrabban cselédségét bizza meg, hogy a mézet úgy-ahogy kitisztogatott olcsóbb minőségű üvegekbe ömlessze. Nem légből kapott állításom ez, hiszen magam is jártam úgy, hogy múltrepre épített hizlalt lépekből pörgetett, két-

szer megszűrt, többször derített és lehabozott mézemet, edény szűkében a csemegekereskedőnél facsebrekbe kellett ömlesztennem. Bizony tapasztalhattam, hogy az üvegezésig szállta a mézet a por, látogatták a legyek, hangyák. A következő alkalommal mézem hírnevének megóvására kénytelen voltam azzal a föltételhez kötni átengedését, hogy az üvegezés és címkézés elég időrabló munkáját magam végzem. Az üzleti érdekeit hamis úton védő kereskedő azonban az így keletkező árkülönbséget alig akarta elfogadni. Különben is mit csinál a kereskedelem az elérhető legnagyobb haszon reményében? Ott szerzi be áruját, ahol legolcsóbban kapja. Más cikkeknel tekintettel van a minőségre is, de a méznél nyíltan vallja: méz-méz. Mindegy. Egyik is édes, másik is, legfőllebb színe különbözik.

A mézeskalácsosok, cukorkagyárosok határozottan a legolcsóbb kotyvalékot keresik és veszik meg. Nem hajlandók az iparukban szükséges nyersanyagért olyan árt fizetni, mely az általános kereskedelmi árral egy színvonalon mozog. Önerzetes méhész szóba sem állhat velük. Aki ilyen cégekkel valaha áruba bocsátkozott, bizonyíthatja állításom igazságát.

Hogyan várjunk tehát javulást, a mézfogyasztás fokozatos emelkedését, ha minden rendelkezésünkre álló eszközzel nem igyekszünk méztermésünket étvágygerjesztő alakban piacra kínálni? Gyökerében ki kell irtanunk a régi nemtörődömséget. Szinte két évtizede hirdetem ezt az eszmét szóban és írásban, de eredményt alig látunk. Most, az új esztendő küszöbén megint főlemelem szavam és minőség termelésére bízom erdélyi méhészársaimat!

Blénessy Károly.

A cukorlepény kiöntésének idejéről.

A cukorlepény készítéséről az a füzet tájékoztat, melyet nemrég minden tagunknak megküldöttünk. Ha azóta méhésztársaink megpróbálkoztak a cukorlepénnyel, bizonyosan a folyékony cukor kiöntésének idejét tudták legnehezebben eltalálni. Ahhoz kell a legnagyobb gyakorlat. A formába öntés idejének megállapítására több módszert ajánlanak. Néhányat felsorolok.

1. *Vízbe csöppentés.* A folyékony cukrot vízbe csöppentjük. Nem szabad szétfolynia, hanem kemény, mégis könnyen törhető gyönggyé kell válnia. Hátránya, hogy a vízben az átlátszó cukorgyöngy nem föltűnő. De ha a vizet kiöntjük, a gyöngyöt könnyű megtalálni.

2. *Bádogra, palára, márványra cseppentjük.* A cukornak hamarosan meg kell keményednie. A pontos időt könnyű túllépni vele.

3. *A cukrot mázatlan cserépdarabra csöppentjük.* Ha körülötte vizes udvar képződik, még tovább kell főzni. Ha udvara nem támad, akkor már eléggé elfőtt beőle a víz és ki lehet önteni. Nem mindig biztos. Az a veszély fenyeget, hogy a cukrot túlságosan sokáig főzzük. Gyakorlattal azonban beválik.

4. *Ujjunkat mártjuk az olvadt cukorba.* Az amerikai és angol méhész legkedvesebb módszere, utána csak a vízbe cseppentés olyan népszerű. A módszer a következő: A méhész a cukros edény közvetlen közelébe hideg vízzel telt edényt állít. Ujját belemártja a vízbe, utána nyomban az olvadt cukorba, aztán mindjárt megint vízbe és onnan hamarosan kihúzza. Ha nem nagyon ügyetlen, a cukor meg nem égetheti, mert a vékony hideg vízréteg megvédi. Az ujj összefüggő cukorrétegnek kell képződnie. Az ujj hajlítgatásakor a cukornak egy kicsit recsegnie kell. A réteget szomszédos ujjunkkal le kell tud-

nunk siríteni, egyik leírás szerint olyan összefüggő darabban, mint a „lábszárvédő“, a másik szerző szerint mint a tojás héja.

5. *Hőmérős módszer.* Főképpen az angolok ajánlják. Az angol méhészboltokban külön hőmérőt is árulnak hozzá. A hőmérőn két pont van megjelölve: 112.5 C fok és 100 C fok. 5 kiló cukrot 2.1 liter vízben oldanak. Teljes oldódása után addig hevítik, míg a hőmérő higánya a felső jelt (tehát 112.5 C-t) el nem éri. Akkor félrehúzzák az edényt a tűzhelyről és hűlni hagyják addig, míg a hőmérő higánya az alsó jelhez (tehát 100 C-hoz) nem süllyedt. A hőmérőt kivesszük, a cukrot pedig farúddal egyenletesen, lassan kavargatni kezdik, míg tejesedni, vagyis fehéredni nem kezd. Mikor már annyira tele van finom kristályokkal, hogy a kavargatás nehéz, formába öntik. A hőmérőt a cukorba való helyezés előtt egy darabig fölötte tartják, hogy átmelegedjék, a forró cukorban esetleg tönkre ne menjen. Kiszedésekor pedig meleg vízbe dugják, hogy ne hirtelen hűljön. 100 C fölött is használható hőmérőt nálunk is árulnak, a két határpontot maga a méhész is rájegyezheti.

Melyik a legjobb módszer? Az, amellyel a méhész legnagyobb gyakorlatot szerez! Tapasztalás nélkül mindegyikkel megeshetik, hogy téved.

Örösi Pál Zoltán.

A m. kir. Földművelésügyi Minisztérium
által az Erdélyrészi Méhész
Egyesületnek adományozott
(19) 45 cm.-es hengerrel készült

**első rendű
hamisítatlan műlep**

kapható az E. M. E. bizományosánál
Címe: TÓTH ISTVÁN Kolozsvár, Honvéd-ú. 72.
E. M. E. tagoknak 5% engedmény.

Az eredményes méhészkedés föltételei.

A méhet szeretni kell. Az eredményes méhészkedéshez azonban annyi nem elég.

Fontos föltétel, hogy a méhésznek érzéke, tehetsége legyen ehhez a foglalkozáshoz. Az ilyen ember szinte ösztönszerűen ki tudja választani a körülményekhez legjobban illő módszert.

Nagyon fontos a szaktudás. A méhésznek folyton gyarapítania kell tudását. Tanfolyamokat kell látogatnia, folyóiratokat, könyveket kell olvasnia. Olvasmányai elröppen, ha jegyzetet nem készít róla. Méhészeti kiállításokon is ajánlatos résztvenni és mindent alaposan megfigyelni, összehasonlítani saját méhészetével és eredményével. Az elmélet és megvalósítás közt hosszú az út, tehát:

Harmadszor szükséges az alapos, megfontolt gyakorlat. Ha a méhész csak a gyors és könnyű haszon fejében tartja a méheket és csak zsarolja, fosztogatja, csakhamar üres kaptárai fölött búsulhat. A gyakorlatot legkönnyebben úgy lehet megszerezni, hogy eljárókatunk idősebb, tanult és nagygyakorlatú méhészekhez. Meg is kérjük valamelyiket, hogy vegyen be kisegítőnek 2—3 hétig. Ezalatt méhészetében minden munkát elvégezzük az ő útmutatásával és felügyeletével. Amit végzünk, föl is jegyezzük magunknak. Többször is vállalkozunk segítségre, más-más évben és különböző hónapokban. A segítségért természetesen fizetség nem jár. Így csináltam én fiatal koromban és most látom, hogy helyesen cselekedtem. Azok közül az öreg méhészek közül, akiknél segédkeztem, már csak az egyik él, a másik rég pihen a csendes temetőben. A jó Isten fizesse meg jóindulatukat és rám fordított szíves fáradozásukat.

Negyedszer szükséges, hogy a méhész kitartó legyen. Ne csügged-

jen el a rossz, eredménytelen években, de a bőségben se bizakodjék el. A méhészetben is fel szokta váltani a hét bő esztendő a hét szűk esztendőt. A kitartás csak a kezdet éveiben nehéz, ezek az évek megrostálják a kezdő méhészeket.

Ötödösör: a méhész szerezzen környékéről tapasztalatokat, mert minden vidéknek, minden helységnek megvan a jellegzetes saját-sága, amit ismerni kell. A családokat a helyi viszonyokhoz képest kell munkájukban irányítani. Gyűjtőn a méhész adatokat helybeli méhészmérőseitől és egészítse ki ezeket saját tapasztalásával. De ne bízzék emlékezetében: jegyezzen föl mindent!

Fontos a vidék méhlegelőjének alapos ismerete. Ez határozza meg, hogy hány családdal méhészkedhetek. Nálunk csak nyári, három hónapig tartó méhlegelő van. Őszel nincs hordás. Csak 40 családdal méhészkedem, bár vidékem 100 családot bír meg. Kívülem is van még azonban néhány méhészgazda. Hallgatólagosan egyezségben élünk egymással és nem igyekszünk egymást túlszárnyalni. A fölösleges családokat és rajokat eladjuk a távoli méhészgazdáknak, mert ezek méztermeléssel foglalkoznak, a havasokba vándorolnak és nagyon keresik a rajokat.

Nagyon fontos, hogy évek folyamán kiválogassuk a jótulajdon-ságú családokat. A jó családnak szelídnek, korán és gyorsan fejlődőnek, mérsékelt rajzónak, gyorsan sok mézet gyűjtőnek kell lennie. Mérsékelt rajzót azt jelenti, hogy csak 2 rajt ad.

Méhészkedésemben egy régi versnek a mondását követtem:

*„Bármibe fogsz is, bármit is teszel,
Maradj a való élethez közel,
Mert ami nem az életből való:
Az életben az semmikép sem jó.“*

Eszerint először alaposan tanulmányoztam a *méhek természetét* jó szakkönyvekből. Nem úgy olvastam, ahogy regényt szokás, hanem lassan, részletek szerint és mindig azt, amit odakinn a méhe-
 semben is megnéztem. A fontosab-
 bakat följegyeztem magamnak. Nem sorolom el tehát a méhészked-
 és sok-sok többi föltételét, mert

a többi már minden jó méhészkönyvben benne van. Ha le is fr-
 nám, csak más szavakat használ-
 nék, csak kivonatot adnék. Hasznosabb, ha a méhész a kivonatot maga készíti el könyveiből, mert úgy elméleti és gyakorlati tudását fejleszti. Tudás nélkül pedig eredményt nem lehet elérni.

Bálint Ferenc.

Szépszinű viasz egyszerű módon.

A viaszfőzés rendesen a méhész téli foglalkozásai közé tartozik. Odakinn alig akad tennivaló. A fűtött, meleg konyhában megindul a munka. A méhész nagy reményekkel gyürkőzik neki. Fontoskodva jár-kei, vezényel a ház népének, nagy szakértelemmel szítja a tüzet. Mikor aztán működése végére érkezett, kiderül, hogy viasszal csöpögtette le a padlót, viasszal öntötte le ruháját, viaszos a fal, a kilincs, valamennyi konyhaedény... csak éppen az olvasztás sikerült rosszul, mert olyan csúfszinű valami húzódik meg edénye alján, hogy nézni is szomorúság. Hogy lehet ez? Hiszen a méhészeti kiállításon milyen gyönyörű sárga viaszt látott. Miért nem sikerül neki is?

Szépszinű viaszhoz jutni nem ördögösség. Néhány egyszerű szabályt kell követni. Lássuk ezeket rendre:

1. A sonkolyt olvasztás előtt néhány napig vízbe kell áztatni. Más szóval: az olvasztásra váró lépeket tenyérnyi-féltenyérnyi darabkákra kell tördelni és valami nagyobb edényben bőséges vizet kell rá önteni. Másnap a méhész csodálkozva tapasztalja, hogy kávéhoz hasonló barna folyadék van a víz helyén. Mitől barnult meg a víz? Attól a sok mocsoktól, mely a lépen és kivált a bábingek között volt. A szennyes vizet öntse le és pótolja

tisztával. 2—3 nap alatt már annyira tisztulnak a lépdarabok, hogy hozzáfoghat kiolvasztásukhoz.

2. Az olvasztáshoz lágy vizet kell venni és sem bevonatlan vas edényt, sem vaskanalat nem szabad használni. Különösen a meszes vagy vasas víz veszedelmes. Egyszer egy méhésznel szinte egérszinű viaszt láttam, a rossz víz csúfította úgy el.

3. A viaszt kiolvasztása után lassan kell lehűteni. Időt kell engedni arra, hogy a benne lévő salak leülepedjék, különváljék. Ha ezt elmulasztja, a salak a viaszba fagy és elcsúfítja. Az olvadt viaszban különösen a virágpor leülepedésére kell ügyelnünk, mert a könnyű és libegő szemecskék csak lassan süllyednek az edény fenekére. Be kell tehát az edényt alaposan takargatni, körül kell pólyázni pokróccal, kendővel és a tűzhely mellé állítani. Másnap a megkeményedett viaszpogácsát ki lehet borítani. Alsó felén ott találjuk a szennyezett, salakos részt.

Három-négy viaszolvasztásból annyi salak gyűlik össze, hogy érdemes egybeolvasztani és nagyonlassan lehűteni. Megint különválík felső részén egy tisztább, világosabb viaszkarika és alul összegyűlik belőle a virágporos, szárazabb salak. Minél szárazabb a salak, annál jobban sikerült a viasz kiválasztása.

JANUÁRI TENNIVALÓ

Ha rendesen telettük be méheinket, januárban kevés tennivalónk akad velük. Figyeljük, hogy egek ne zavarják a méheket, madarak ne kopácsolják a kaptárakat. A havat seperjük el a méhes elől, a kijárónyílás elől és a szállódeszkáról, hogy ne zárja el a levegőt. Hallgassuk meg, hogy nem zúgnak-e a méhek? Ha zúgnak, keressük és orvosoljuk a baj okát. Az éhínségben szenvedő méhcsaládokat etessük cukorlepenyvel. A cukorigénylés és cukorlepeny készítés módját a Méhészeti Közlönyben ismertettük. Szükség esetén forduljunk az EME-hez útbaigazításért. Olvassunk szaklapokat, szakkönyveket. Küldjünk méhészeti tudósításokat a Méhészeti Közlöny szerkesztőjének. A házi-

lag elkészíthető méhészeti eszközöket, felszerelési tárgyakat a hosszú téli estéken készítsük elő tavaszra. Januárban az anya már megkezdte petézését. A tavasszal elsőnek kirepülő méhek virágport keresnek a fűzfáról, mogyoróról, stb. Gondoskodjunk a méhlegelők javításához szükséges facsemetékről, cserjékről, dugványokról és virágmagvakról, hogy kellő időben rendelkezésre álljanak. Tartsunk az ismerős méhészekkel gyakran összejöveteleket, megbeszéléseket. Akik még nem tagjai az EME-nek, vonjuk be őket az egyesület tagjai sorába. Szükség esetén, kellő számú hallgató jelentkezésekor kérjük az egyesülettől méhészeti tanfolyamok rendezését.

Minden tanulmánygó öntudatos méhésznek az EME-ben van a helye!

Felkérjük minden egyes tagtársunkat, hogy *szerezzen legalább még egy új tagot egyesületünknek. Ez mindannyiunk közös érdeke!*

Belépési nyilatkozatot egyesületünknel: Kolozsvár, Majális-utca 22. sz. alatt lehet kérni és azt azonnal megküldjük. Az évi tagsági díj 4.— pengő, amelyért egyesületünk tagjai a 16 oldalon, gazdag tartalommal, minden hó 1-én megjelenő *Méhészeti Közlöny-t* tagsági illetmény fejében kapják. Az új tagok ezenkívül az EME korábbi kiadványait is díjtalanul megkapják, míg a készlet tart.

DOLGOZZUNK MINDNYÁJAN EGYÉRT
ÉS EGY MINDNYÁJUNKÉRT!

BETEGSÉGEK — KÁRTÉVŐK

Indítvány a költésrothadás erélyes leküzdésére.*)

A költésrothadás, ez a méhcsaládjainkat szörnyen pusztító fertőző betegség ezelőtt 10 évvel szörványosan jelentkezett Erdély néhány vidékén s köztük Kolozsvár környékén is. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület állandóan foglalkozott a betegség megszüntetésével. Az eredmény, sajnos, elmaradt, mert az illetékes román hatóságok nemtörődömsége meggátolt minden erélyesebb intézkedést. A méhészetet a legsúlyosabb helyzetbe került. Ma már ott tartunk, hogy a méhészeti tanfolyamot hallgató kezdők nem mernek a méhészkedéshez hozzáfogni, mert nem tudják, hol vásárolhatnak egészséges méhcsaládot s ha ilyet találnának, nem vész-e el befektetésük az egyre veszedelmesebben terjedő fertőzés miatt.

Elsüggednünk mégsem szabad! A mindenható Isten meghozta Erdély egy részének fölzsabadulását s most már megvan minden reményünk arra, hogy az illetékes hatóságok mindent el fognak követni ennek a veszedelmes járványnak megszüntetésére.

Jól tudjuk, hogy az állami méhészeti felügyelők szorgalmasan fölkeresik a méhészeket és megvizsgálják a méhcsaládok egészségi állapotát. Tudjuk azt is, hogy még hosszú, fáradságos munka vár rájuk, míg elérhetik a fertőző állapot végleges felszámolását.

A fertőzés gyors megszüntetését némelyik lelkiismeretlen méhész is

*) Egyesületünk alelnökének a decemberi választmányi gyűlésen elhangzott tervezete.

nehezíti. Olyan esetről is tudunk, amikor a betegséget jól ismerő szakemberek megállapítása után a fertőzött családokat lekénezték és elégették, de a többi családok megmaradtak és azok bizonyára csak látszólag voltak egészségesek. A méhes tulajdonosa ezeket a családokat kárának elkerülése végett hamarosan három vevőnek eladta. A vevőket is megkárosította ez a lelkiismeretlen cselekedet, de megnehezítette a minisztériumi kirendeltség eredményes munkáját is, mert három másik méhesbe hurcolhatták el a fertőző betegség terjedésének lehetőségét.

Az ilyen káros esetek meggátlása érdekében a minisztérium kirendeltségének tisztelettel a következőket indítványozom:

Minden méhészetben, ahol az ellenőrző hivatalos közeg a méhcsaládokban a fertőző költésrothadást megállapította, függesszenek ki a méhes föltűnő helyén egy kötelezőleg állandóan ott tartandó nyomtatott hivatalos hírdetményt. Szövege nézetem szerint a következőket tartalmazná:

1. Tudatjuk ennek a méhgazdáságnak a tulajdonosával és minden itt járó idegen személlyel, hogy ebben a méhészetben a méhek fertőző költésrothadását megállapítottuk s egyben a törvényes intézkedéseket is végrehajtottuk.

2. A mai naptól kezdve szigorúan tilos ebből a méhészetből méhcsaládokat, méhrajokat, üres méhlikásokat (használt kast vagy kaptárt), lépet és mindennemű méhészeti felszerelést eladni vagy

vásárolni, kölcsönadni, vagy ezt a méhészetet és felszerelését bárhová is elköltöztetni.

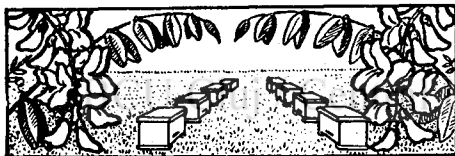
3. A méhészeti felügyelőség ezt a méhészetet a betegség tekintetében ellenőrzés alá helyezi és két, esetleg három évig gondoskodni fog a családok egészségi állapotának időnkénti fölülvizsgálatáról.

4. Kötelezi a méhészet tulajdonosát arra, hogy összes méhcsaládjait a tavaszi első kiröpüléstől a betelelésig havonta legalább egyszer a betegség szempontjából alaposan átvizsgálja s az eredményről a méhészeti felügyelőséget személyesen vagy levélben a legőszintebben tájékoztassa.

5. A fenti tilalomnak és rendelkezésnek megszegése büntetéssel jár.

6. A rendelkezés megszüntetéséről az állami méhészeti felügyelőség fog intézkedni.

Indítványozom még, hogy vezessen a kirendeltség a fertőzött és kezelt méhészetekről, tulajdonosaikról, a méhes hollétéről, a fertőzött családok elpusztításáról kimutatást. A jegyzékbe be kellene írni a tulajdonosoktól időnként érkező jelentéseket és a tilalom megszüntetésének időpontját is. Nagyon fontos volna a költésrothadás terjedésének korlátozására, ha a kirendeltség a nyilvántartott fertőzött telepek tulajdonosainak névsorát az Erdélyrészi Méhész Egyesület vezetőségével időnként megismertetné. Az Egyesület a névsort hivatalos lapjában közölné és tanfolyamain a résztvevőket is tájékoztatná róla. **Stief Ottó.**

MÉHLEGELŐ

University Library Cluj

Mézel-e a fűzike?

Egy méhésztársunk azt írja a Méhészeti Közönyben megjelent cikke levelében, hogy a fűzike (*Epilobium*) nem mézelő növény. Közérdekű, hogy mindenki tisztán lásson a kérdésben, e helyen ismételtelen és szívesen foglalkozunk tehát vele.

A fűzike a legfontosabb mézelő növények közé tartozik. Ezt meg erősítik azok a méhésztársaink, akik pl. a Dragán völgyére vándoroltak méhcsaládjikkal a fűzike kihasználására és onnan igen szép eredménnyel tértek haza. Jelentőségét növeli, hogy nagy tömegben virít.

Tudnunk kell azonban, hogy a mézelő növények nektárképződésének mennyisége a különböző kedvező vagy kedvezőtlen körülmé-

nyek egybejárásától függ. Mert úgy az állati, mint a növényi szervezet számára megvannak a kedvező és kedvezőtlen feltételek, amelyek vidékenként állandósulhatnak. Ahol a viszonyok kedvezőtlenek, ott a növények nem is fejlődhetnek jól, rendre elsatnyulnak, kipusztulnak. Ahol meg kedvezőek, ott buján virágoznak. A virágzás maga sem jelenti mindenkor a bő vagy jó nektárképződést, mert nektár csak megfelelő talaj, nedvességi, hőmérsékleti, stb. viszonyok között képződik nagyobb mértékben.

Egy igen érdekes példát tudok erre felhozni. Néhai br. Jósika Gábor bízta következetes kitartással a tagokat a méhekkel való vándorlásra. Egy lelkes kis csapat ösz-

sze is állott nemrég és kiment május végén vagy 60 családdal egy buján virágzó, gazdag, gyönyörű kaszáló kellős közepére. Amíg csapadékos idő volt, mosolygó arccal nézték naponta a kaptármerlegen a családok gyarapodását. Egyszerre csak kezdett csökkenni a hordás, míg majdnem megállott. Kezdték kutatni az okokat. Mi lehet, hiszen a növényzet épp olyan dús, egyik virágbimbó a másik után pattan fel, ha a virágok egy része el is nyílik. Vizsgálódásaik rendjén feljegyzéseikből rájöttek, hogy *napok óta nem volt eső, a hőmérséklet magas volt, a kaszáló homokos, talaja a vizet könnyen átbocsátja.* Így rájöttek igen helyes következtetéssel a dologra. De ahhoz, hogy a nektár-termelés csökkenjen, nem kell minden tényezőnek hiányoznia, mert a meleg, vagy nedvesség hiánya egymagában is előidézheti azt.

A különféle mézelőnövények igénye nem egyforma. Az egyik homokos talajban mézel jobban, a másik kötöttben, az egyik több nedvességet kíván, mint a másik. Nem elég tehát megállapítani, hogy valamelyik virág mézelő. Azt is kutatni kell, hogy jó mézelésének mik a föltételei. Nem a fűzike az egyedüli növény, melyről kétségbe vonták mézelését. Valamikor Budapesten egy gyűlésen majdnem kinevették Bacskay Sámuel csapi plébánost, mert azt mondta, hogy az akác náluk nem szokott mézelni. Pedig igaza volt. A Nagy Alföld egyik legfontosabb mézelője a tarlóvirág vagy tisztessfü. Ha jól sikerül, rengeteg mézet juttat a bődönbe. Sokszor azonban virágos a határ, a családok mégis etetésre szorulnak s a méhészt sietve szedelőzködik, hogy méheivel jobb vidékre vándoroljon. Az utóbbi néhány évben rengeteg panasz volt a tisztessfüre.

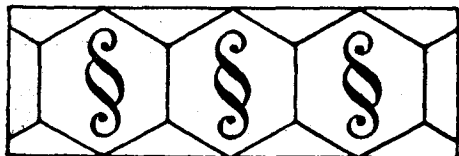
A fűzikéről még sok tapasztalatot kell gyűjtenünk. Annyit álta-

lanosságban megjegyezhetünk, hogy erdőirtás után néhány év kell, míg annyira kifejlődik, hogy gazdagon mézel. Gazdag mézélése kb. 3 évig tart s attól kezdve csökken, mert elnyomja a málna és más mindenféle növény. Ott tehát, ahol egy ideig kitűnő volt a fűzike, később a málna szokott jobb hordást nyújtani. A málna is jó mézelő, csak hogy más időben kezd nyílni. A méhésznek tehát meg kell keresnie a jó helyet. A fűzike növekedésének nedves föld és hűvös levegő kedvez, a vízenyős talaj azonban árt a növekedésének is, nektárfejllesztésének is. Szereti az agyagos talajt és a humuszos földet. Erdőégés után, amikor a hamú a talajt trágyázza, legjobban mézel. Nektártermelésére amerikai megfigyelés szerint kedvező a hűvös éjjelre következő meleg nap.

Méhésztársunk azt is írja, hogy méhei málnáról mindig szépen gyűjtenek, de fűzikéről nem. A málna és fűzike fent vázolt viszonya sok mindent megmagyaráz. Meg kell még jegyezni, hogy futólagos megfigyelésem szerint valószínűleg a gyér erdő is kedvező a fűzike mézelésére, mert a fák nemcsak beárnyékolják, hanem nedvességet és párás levegőt is biztosítanak.

A nektártermelés föltételeit csak pontos vizsgálattal lehet biztosan eldönteni; mégis nagyon hasznos volna, ha olvasóik részletesen beszámolnának tapasztalatukról. A legkisebb megfigyelés is értékes a köznek. Különösen szeretnők, ha régi kedves munkatársunk, Fülely Endre megszólalna ebben a kérdésben. Úgy tudjuk, hogy méhei Udvarhely megyében éppen fűzikés vidéken vannak. Udvarhelyen két nagyméhészt a Hargita alján fűzikéről szép eredményt ér el.

Török Bálint.

TÖRVÉNYEK RENDELETEK

A méz forgalmában állami ellenőrzőjegy használatáról.

(A m. kir. földművelésügyi miniszter 89.000. 1937. F. M. számú rendelete).

(2. közlemény.)

6. §. — (1) A folyó — illetőleg sorozatszámmal ellátott állami ellenőrzőjegyeknek mint szigorú számadás alá eső nyomtatványoknak előállításáról a földművelésügyi miniszter gondoskodik. Az állami ellenőrzőjegyeknek az engedélyesek részére való kiszolgáltatását az Országos m. kir. Chemiai Intézet végzi.

(2) A földművelésügyi miniszter külön rendelettel szabályozza az állami ellenőrzőjegyek önköltségi árát, az ellenőrző szakvizsgálat anyagköltségét, az állami ellenőrzőjegyek használatáért az 1931.II. t.-c. 5. §-a harmadik bekezdése értelmében megállapítható díjakat, úgyszintén mindezek befizetésének és kezelésének módozatait.

7. §. — (1) Az engedélyes köteles az állami ellenőrzőjeggyel ellátásra szánt mézkészletekről, a részére kiszolgáltatott állami ellenőrzőjegyek felhasználásáról, valamint az állami ellenőrzőjeggyel ellátott áruk forgalmáról, a földművelésügyi miniszter által e célra rendszerezített nyomtatványon. — annak részletezése szerint — pontos nyilván tartást vezetni.

(2) Az állami ellenőrzőjegyeket sorozat — illetőleg folyószámozásuk növekedő rendjében kell felhasználni. Az áru tartályán rányomás vagy címke ráragasztás útján feltüntethető a termelő, illetőleg a felelős forgalombahozó neve (cége) és telephelye.

(3) Azokat az állami ellenőrzőjegyeket, amelyek a sorrendben bármi okból fel nem használtak vagy kezelés közben megrongálódtak, úgyszintén azokat is, amelyeket az árurol az engedélyesnek azért kellett eltávolítania, mert a méz időközben bekövetkezett elváltozás folytán nem felel meg az állami ellenőrzőjeggyel való forgalombahozatal követelményeinek, köteles az engedélyes havonként összesítve, részletező jegyzék kíséretében az Országos m. kir. Chemiai Intézetnek beszolgáltatni. A kezelés közben megsemmisült állami ellenőrzőjegyeket a jegyzékben számozásuk szerint szintén fel kell sorolni.

(4) Az állami ellenőrzőjegyeknek az árura történt alkalmazásától számított két év elteltével a még raktáron maradt régi áru csak az állami ellenőrzőjegy eltávolítása után szabad a méz forgalmáról szóló 49.000/1937. F. M. számú rendelet rendelkezéseinek megfelelően forgalombahozni.

8. §. — Állami ellenőrzőjeggyel ellátott raktáron tartott áru külföldre szállításának szándékát köteles az engedélyes, illetőleg a felelős forgalombahozó hatósági ellenőrzés végett a szállítás tervezett megkezdése előtt legalább négy hónappal az Országos m. kir. Chemiai Intézetnél, illetőleg a telep helye szerint az ellenőrzésre illetékesnek kijelölt vegykísérleti (vegyvizsgáló) állomásnál az áru mennyiségének és tárolási helyének feltüntetésével bejelenteni. A külföldre szállítást csak abban az esetben szabad foganatosítani, ha a vizsgálat eredménye szerint az áru a jelen rendelet rendelkezéseinek minden tekintetben megfelel.

9. §. — (1) A jelen rendelet rendelkezéseinek megtartását az Országos m. kir. Chemiai Intézet, valamint a telep helye szerint az ellenőrzésre illetékesnek kijelölt vegykísérleti (vegyvizsgáló) állomások ellenőrzik.

(2) Az Országos m. kir. Chemiai Intézet az állami ellenőrzőjegy használatára jogosított engedélyesekről nyilvántartást vezet s e nyilvántartásnak vonatkozó adatait az (1) bekezdés szerint ellenőrzésre hivatott állomásokkal körzeti nyilvántartás vezetése végett közli.

(3) Az ellenőrzést az engedélyeseknek, illetőleg a viszonteladóknak telepén (raktárában, üzlethelyiségében) időnként tartandó helyszíni vizsgálatok útján kell végezni.

(4) Az ellenőrző közegek jogosultak az üzemi helyiségekbe (raktárakba, üzlethelyiségekbe) belépni, a méz kezelését megsemmisíteni, vizsgálatra szabályosú mintát venni, a 7. §. értelmében vezetendő nyilvántartást, úgyszintén a szükséghez képest az üzleti könyveket is megtekinteni. A helyszíni vizsgálatot úgy kell végezni, hogy az üzem (üzlet) menetét ne zavarja.

10. §. — Amennyiben az Országos m.

kir. Chemiai Intézet, illetőleg a vegy-kísérleti (vegyvizsgáló) állomás a vizsgálat eredményeként oly tényeket észlel, amelyekre tekintettel az 1931. II. t.-c. 18. §-a értelmében az állami ellenőrző-jegy használatától való megfosztásnak lehet helye, köteles erről a földművelés-ügyi miniszternek haladéktalanul jelentést tenni. A földművelésügyi miniszter e jelentés alapján — amennyiben kereskedőről (kereskedelmi társaságról) van

szó, a kereskedelem- és közlekedésügyi miniszterrel egyetértve — határoz.

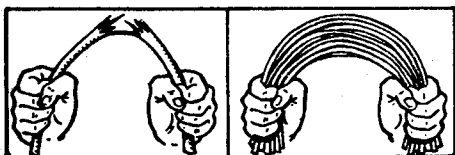
11. §. — A jelen rendelet az 1937. évi november hó 1-én lép hatályba.

Budapest, 1937. évi szeptember hó 30-án.

A miniszter helyett:

Dr. Marschall Ferenc, s. k.,
államtitkár.

(Vége.)

EGYESÜLETI ÉLET

KÖZGYÜLESI MEGHÍVÓ.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1942. évi február hó 8-án, vasárnap, d. u. 4 órákor tartja meg

rendes évi közgyűlését

Kolozsvárt, az egyesület hivatalos helyiségében, Majális-u. 24. sz. a., amelyre az egyesület Tisztelt Tagjait ezúton hívja meg

Kolozsvárt, 1941. dec. 22-én.

az Elnökség.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jelentés az egyesület 1941. évi működéséről.
3. A számvizsgáló bizottság jelentése az 1941. évi zárszámadásokról.
4. Költségelőirányzat bemutatása az 1942. évre.
5. Választások.
6. A költésrothadás leküzdésének irányelvei Erdélyben. Előadó: dr. Debreczeni László m. kir. méhészeti s. felügyelő (Kolozsvár).
7. Észrevételek az erdélyi kis-és nagyaptárról. Előadó: dr. Örosi Pál Zoltán EME alelnök.
8. Az egyesület működési területének megállapítása. Előadó: Török Bálint, az EME tb. alelnök-főtájtára.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület igazgató-választmányi ülése.

Az EME igazgató-választmánya december 5-én ülést tartott dr. Örosi Pál Zoltán alelnök elnöklete alatt, aki melegen üdvözölte a kicsiny, de lelkes gárdát. Kérte az ülések rendes és szorgalmas látogatását, hogy ne kerülhessen sor a gyűlések látogatásának elhanyagolása miatt a választmánynak részben való kicserélésére. Majd Török Bálint tb. alelnök főtitkár előterjesztésében tudomásul vette a választmány, hogy az elnökség egy újabb vagon cukrot hozatott, mely december 30-ig a tagok rendelkezésére áll. Méhcsaládonként 1—7 kg. igényelhető. Aki most nem szerzi be a téli cukor szükségletét, csak a tél után igényelhet újból tavaszra. Tudomásul szolgált, hogy a dr. Örosi Pál Zoltán alelnök tollából megjelent „Költésrothadás”-ról szóló 16 oldalas EME kiadvány nyomás alatt áll. A füzetből 5000 példányt rendelt az egyesület. Bolti árát darabonként 50 fillérben állapította meg. Az egyesület tagjai díjtalanul kapják. Ez évben ez a második füzet, amelyet az egyesület díjtalanul bocsát a tagok rendelkezésére a Méhészeti Közlönyön kívül. Az októberi gyűlés

óta 120 új tagot vett fel az egyesület. Jelentést tett az egyesület a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltségéhez az újabb költséthrohadás fertőzésekről, kérve a megfelelő intézkedéseket. Tudomásul vette az igazgató-választmány, hogy a magyar felsőbb méhészeti szakoktatás megszervezése tárgyában feliratot küldött az Elnökség a kormányhoz. Az erdélyi kölcsönre való jegyzés tárgyában hozott határozat után tudomásul szolgált, hogy Kolozsvár város az EME kérésére a város utcáin, terain és külső részein a városdíszítés céljából kiültetendő fákat lehetőleg a mézelő fák közül fogja összeválogatni. Az igazgató-választmány helyesléssel fogadta az Elnökségnek azt az intézkedését, mely szerint a tagdíjakat postai megbízás úján szedi be a hátrálékos tagoktól. Ezúton is kéri az egyesület a tisztelt Tagokat, hogy esedékes tagdíjtagozásukat az esetleges hátrálékokkal együtt szíveskedjenek pontosan befizetni és a Méhészeti Közlöny fennakadás nélküli küldését ezzel is biztosítani. Kérjük továbbá tisztelt Tagtársainkat, hogy a kilépő és nem fizető tagokat új, rendszeren fizető tagok gyűjtésével pótolni szíveskedjenek. Alig van Magyarországon még méhésztárs egyesület, amely a hivatalos lapon és a szokásos kedvezményeken kívül még két értékes, méhészeti szakkérdésekkel foglalkozó füzetet ingyen adott volna tagjainak, amint ezt az EME tette az 1941. évben. Több kisebb egyleti ügy megbeszélése után az ülés véget ért.

Kérelem Tagjainkhoz!

Az Erdélyrészi Méhésztárs Egyesület a jövőben postai megbízás útján hajtja be a hátrálékos és esedékes tagdíjakat, az igazgató-választmány határozata alapján. A tagdíjak ily módon való beszedésének előnye, hogy a tagok nem

kell a postára menjenek és posta-utalvány kitöltésével fáradjanak, hanem a vállalt kötelezettségüknek otthon tehetnek eleget, mert a m. kir. postahivatal az egyesület megbízásából átveszi és be is küldi a fizetendő összeget.

Kérjük tisztelt Tagtársainkat, hogy a küldött postai megbízásokat fogadják szívesen és a pontosan feltüntetett tartozásaikat egyenlítsék ki. Január hó 1-től már az 1942. évi tagdíjak befizetésére is kiküldi az Egyesület a megbízást, mert a tagdíjak mindig a naptári év első napján válnak esedékessé és jobb túlesni az anyagi kötelezettségeken az esedékesség alkalmával, főképpen, ha az ilyen csekély, mint az Erdélyrészi Méhésztárs Egyesület tagdíja, vagyis egy évre 4 Pengő.

Abban a reményben, hogy T. Tagtársaink szívesen fogadják az új és kényelmes tagdíjbehajtási rendszert, vagyunk

Kolozsvár, 1941. december hó.

Méhésztársi üdvözléssel:
az EME Elnöksége.

Kedves olvasóinknak boldog és kellemes ünnepeket kívánunk!

Tudnivalók a méhető cukor igényléséről.

A Földművelésügyi Minisztérium az éhínségben szenvedő méhcsaládok etetése céljából nagyobb mennyiségű cukrot engedélyezett. Az anyaországhoz visszacsatolt erdélyi és keleti vármegyék területére a cukorkiosztással az Erdélyrészi Méhésztárs Egyesület bízott meg. (Kolozsvár, Majális-utca 22.) Egy méhcsalád részére 1—7 kg. cukor igényelhető. A méhető cukor minősége 4% mosott homokkal kevert kristálycukor. Ára kg.-ként 1.10 P. Ezenfelül minden megrendelés után 24 fillér kezelési díjat számít az EME. Az igényelt cukor január 15-ig feleltetendő. A január 15-én esetleg megmaradt

cukorkészlet az illetékes pénzügyőrségnél febr. 1-ig bejelentendő. Ezt a pénzügyőrség a tavaszi etetés idejéig zárolja. Tavasszal a cukornak a pénzügyőrség részéről történt felszabadítása után az etetés szabadon tovább folytatható.

A cukrot igénylő méhészek kötelesek bejelenteni összes és etetésre szoruló méhcsaládjaik számát. Kötelesek nyilatkozatot adni arról, hogy a cukrot kizárólag a méhek etetésére használják. A méhcsaládok számának igazolását díjtalanul végzi az EME a tagjai számára. A nem tagok községi előljárósági bizonyítvánnyal kötelesek ezt igazoltatni és a bizonyítványért a hatóság az e célra megállapított díjat számíthatja fel.

Az igénybejelentéshez szükséges uralpot 20 fillér bélyeg ellenében díjtalanul megküldi az EME. A cukor leghidegebb télen is etethető. Útmutatást díjtalanul küld az egyesület. A cukorigénylés legkésőbb december 28-ig beküldendő annál is inkább, mert újabb cukorkiosztás tavaszig nem lesz.

A megrendeléssel egyidejűleg a cukor ára és a szállításhoz szükséges zsák is beküldendő. Akik zsákot nem küldenek, azok részére az egyesület beszerzi és annak értékét utánvételezi.

Újabb ajándékok az EME tagjainak. Csak a közelmúltban küldöttük meg az EME tagjainak a m. kir. Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége kiadásában Dr. Örösi Pál Zoltán EME alelnök tollából megjelent, a méhek cukorral való etetéséről szóló értékes füzetet és most az egyesület egy másik igen fontos és különösen minket erdélyieket igen közelről és súlyosan érintő kérdésről, a költsérohadásról szóló füzetet küld meg díjtalanul tagjainak. Ez a 16 oldal terjedelmű füzet is dr. Örösi Pál Zoltán egyesületi alelnöknek, a kérdés

legjobb ismerőjének tollából jelent meg. A füzetet az EME adta ki. A füzet részletesen tájékoztat a költsérohadásról, fölismeréséről, az érvényes törvényes intézkedéséről és tanácsot ad a betegség leküzdésére. Tagtársaink érdeke, hogy a füzetet tüzetesen olvassák, tanulmányozzák át. Ahol betegségre gyanús családokat találunk, jelentsek be az egyesületnek. A füzet bolti ára 50 fillér, megrendelhető az EME-nél. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület tagjai ajándék gyanánt, díjtalanul kapják.

A méhészeti kerületek beosztása Erdélyben:

VIII. Méhészeti kerület, Székelyhelye: *Kolozsvár.* Vezetője: Dr. Debreczeni László méhészeti s. felügyelő. *Hivatalos helyisége:* Kolozsvár, Bartha Miklós-utca 13., a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyrészi Kirendeltsége, I. emelet. *Hatásköre kiterjed:* Kolozs, Szilágy, Szolnok-Doboka és Beszterce-Naszód vármegyék területére.

IX. Méhészeti kerület: Székelyhelye: Székelyudvarhely. Vezetője: Dr. Zoltánffy Kornél méhészeti s. felügyelő. *Hatásköre kiterjed:* Maros-Torda, Udvarhely, Csík és Háromszék vármegyék területére.

Méhészet:

Dr. Máté Lajos és Társa

BUDAPEST, V. ZOLTÁN-U. 11. SZÁM.

Telefon: 1-57-47.

Dúsan felszerelt raktárunkban méhésztársaink a méhészet körébe tartozó összes cikkeket a legelőnyösebben és a legjobb kivitelben beszerezhetik. — Hunor kaptárakat állandóan raktáron tartunk. Műlépet valódi tiszta méhviaszból minden kívánt méretben gyártunk. 1 pengő földforgozási díj ellenében viaszt műlépre becserélünk.

Állan d o a n a legmagasabb napi árban veszünk mézet és viaszt.

Árjegyzéket kívánatra ingyen küldünk.

APRÓHIRDETÉS

Méhészugságok régi évfolyamait, különösen a „Méhészeti Közlönyt“, „Székely Méhészt“ és a temesvári „Méhészt“ megvételre keresem. Bármilyen nyelvű régi méhészkönyvet veszek. Örösi Pál Zoltán Kolozsvár, Mikó-kert, Állatrendszertani Intézet.

A műlép ára az árkormánybiztosság 1941. március 21-i rendelete értelmében kg.-ként 9.80 Pengő. A beküldött viasz feldolgozási díja bármilyen méretű műlépre kg.-ként 1.30 Pengő. — A Magyar Kir. Földmívelésügyi Minisztérium, által az E.M.E.-nek adományozott hengerműlépprésen készült műlép árából az EME tagjai 5% kedvezményt élveznek. Megrendelések a következő címre küldendők: Tóth István E.M.E.-tag Kolozsvár, Honvéd-utca 72.

Aki egészséges méhcsaládokkal akar méhészkedni, az vásárolja meg dr. Örösi Pál Zoltán egyetemi m. tanár tollából megjelent „Méhellenségek és a köpü állatvilága“ c. munkát és olvassa figyelemmel az abban közölt tudományos megállapításokat és gyakorlati tanácsokat. Megrendelhető az E. M. E.-nél Kolozsvár, Majális-utca 16., az árának egyidejűleg való beküldésével. Ára 1.50 Pengő, postai küldés díja egyszerűen 12 fillér, ajánlva 62 fillér. 14

Méhészeti eszközök kaphatók a „Dzierzon“ Méhészetenél, Nagyvárad, Csáky István-u. 65. Az árjegyzéki árákból az E. M. E. tagjainak 5 százalék kedvezmény. 16

Mézet veszek bármilyen nagy tételben. Nagyszalonta, Toldi-utca 8. Kiss Ilonka. 21

20 jólkezelt méhcsalád eladó. Ára családonként kaptárostól 50 pengő. Cím: Máthé Ferenc, Bonchida.

Hirdetmény.

(11)

Méztermelő- és értékesítő Hangya Szövetkezet

műlépet, kaptárokat, méhészeti eszközöket
a legjobb minőségben legolcsóbb napi áron hoz
forgalomba állandóan korlátlan mennyiségben.

A legmagasabb napi áron vásárol **mézet, viaszt, sonkolyt.**

Árjegyzéket, felvilágosítást, szaktanácsot díjtalanul ad.

Cím: BUDAPEST, IX. Közraktár-utca 34. // Raktár: IX. Bakács-utca 8.

Postacím: BUDAPEST 48. — Telefon: 187-999.